

РЕШЕНИЕ

№ 4459

гр. София, 05.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4062** по описа за **2021** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Патентно ведомство срещу съдебно решение № 20041160 от 12.02.2021 г., постановено по нахд. № 14824/2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/,100 с-в., с което е отменено НП № 35/05.03.2020 г., издадено от Председателя на Патентно ведомство, с което на [фирма], на осн. чл.81 ал.1 от ЗМГО е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв., за това че използва в търговската дейност по см. на чл.13 ал.2 т.2 от ЗМГО, като предлага за продажба стоки, означени със знаци, сходни на регистрираната за стоки от клас 25 от МКСУ марка №[ЕИК], без съгласието на притежателя на регистрираната марка С. К. Trademark Т. и на осн. чл.81 ал.5 от ЗМГО стоките са отнети в полза на държавата.

Излага доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението. Твърди, че се касае за техническа грешка в НП при посочване две различни дати на които е извършена проверката. Излага също, че за дадени стоки е възможно да е налице единствено сходство или идентичност, а за други сходство и идентичност. Твърди, че щом стоките са намерени в търговския обект, на видно място и на

закачалки, то те са били част от търговския оборот. Моли съда да отмени обжалваното решение и да потвърди изцяло наказателното постановление.

Ответникът- [фирма] в отговор на касационната жалба и в писмено становище изразява подробни доводи за неоснователност на жалбата. Сочи, че решението е правилно и законосъобразно. Претендира разности по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София - град, IV-ти касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява процесуално допустима.

Пред настоящата съдебна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съобразно чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установената от въззивния съд фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Въззивният съд е отменил НП като е приел, че същото е незаконосъобразно като постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, налице била неяснота относно дали се касае за сходство между знаците, поради фонетично или визуално сходство или поради сходство едновременно във фонетиката и във визията. Не било установено и по безспорен начин, че издетите дрехи са били предлагани в магазина с цел продажба по см на чл.13 ал.2 т. 2 ЗМГО. Всичко това е рефлектирало върху правото на защита на санкционираното лице.

Постановеното решение е правилно, като направените в него изводи се споделят изцяло от настоящия съдебен състав, поради което не следва да се повтарят.

Според чл. 57 ал.1 т. 5 ЗАНН, Наказателното постановление трябва да съдържа описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават. Посочената разпоредба е императивна и нейното спазване е не само абсолютно условие за формална изрядност и законосъобразност на наказателното постановление, но е и гаранция за правото на защита на нарушителя. В случая безспорно е налице противоречие в описателната част на НП относно датата на извършената проверка, съответно констатиране на нарушението -на стр.1 е посочена като дата на проверката 12.12.2019г , а на стр. 3 се сочи като дата 31.07.2019г . В диспозитивната част е посочена дата 12.12.2019г, но пък друго място на нарушението- [населено място], [улица], различно от това посочено в описателната част- [населено място], [улица].

Горните противоречия, противно на доводите на касатора, не може да се приемат за техническа грешка. Именно поради строгата формалност на процеса по налагане на административни наказания, регламентиран в ЗАНН и в субсидиарно приложимите НК и НПК, законодателят не е предвидил въобще института

"техническа грешка" и не е предвидил възможност за поправяне ѝ (след измененията на 248а НПК в наказателния процес все пак е въведен институтът на ОФГ, но той е неприложим за настоящето производство). Посочването на различни дати на извършване на нарушението и места на извършването, не следва да се приема в случая за техническа грешка, а за допусната нередовност на съставеното НП, която представлява съществено процесуално нарушение и обуславя незаконосъобразността му. В тази връзка е възможно едно дружество да има няколко обекта в които осъществява търговска дейност, като в случая на става ясно в кой точно обект е извършена проверката.

С допуснатите нарушения се е достигнало до неприемливо ограничаване на правото на защита на дружеството, а във всички случаи нарушаването на правото на защита представлява съществено нарушение на процесуалните правила и води до порочност на издаденото НП. По дефиниция техническата грешка представлява неволен дребен пропуск - сгрешена цифра, сгрешена буква и т.н. Настоящият случай обаче не е такъв. Налице е противоречие както относно датата, така и относно мястото на извършване на нарушението, което в цялост води до неяснота на извършеното деяние с индивидуализиращите му признаци.

На следващо място - неяснотата в наказателното постановление се засилва още повече от обстоятелството, че не става ясно въз основа на експертиза или само въз основа на оглед, административно наказващият орган е обосновал изводите си за наличие на сходство, респ. идентичност между знаците. В НП на стр. 2 горе е посочено, че е изготвена експертиза. В административно наказателната преписка обаче, която е представена в цялост не е приложена експертиза. Също така според НП експертизата е имала за обект изследване само на два броя тениски, а освен тези тениски, са иззети и 21 броя блузи, по отношение на които не е вписано да е изготвяна експертиза. Всичко това не позволява на наказаното лице да разбере какво точно нарушение е извършило, а оттам и не му позволява да се защити адекватно.

Горепосочените съществени процесуални нарушения не могат да се санират тепърва в съдебната фаза, още по-малко пред настоящата съдебна инстанция. Въззивната инстанция е контролна инстанция за проверка на правилността и законосъобразността на обжалваното НП по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН и при констатиране на обстоятелства, водещи до неправилност и/или незаконосъобразност на НП, същото следва да бъде отменено. Правилно СРС е приел, че допуснатите процесуални нарушения са съществени, неотстраними в съдебната фаза и са основание за отмяна на НП. Този извод прави безпредметно обсъждането на въпросите по същество - има ли извършено нарушение, правилно ли е индивидуализирано наказанието и т.н.

Предвид гореизложеното, не се констатираха посочените в жалбата касационни основания за отмяна на обжалвания съдебен акт, поради което последният като правилен и законосъобразен следва да бъде оставен в сила.

Относно разноските: С оглед изхода на спора ответникът по касация има право на разноски който възлизат на 400 лв. заплатено адвокатско възнаграждение по

представения договор за правна защита и съдействие от 5.04.2021г

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, IV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 20041160 от 12.02.2021 г., постановено по нахд. № 14824/2020 г. по описа на Софийския районен съд /СРС/,100 с-в

ОСЪЖДА Патентно ведомство да заплати на [фирма] разноски по делото в размер на 400 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.